

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

- A kollégiumok szerepe
- Szállás vagy oktatás?
- Legügyesebb kollégista
- Karácsony a kollégiumban

XXI. évfolyam

2011.

1.

szám

Bemutkozik a 70-éves Szathmáry Kollégium

2010-ben ünnepeltük kollégiumunk fennállásának 70. évfordulóját, ez az intézmény Hódmezővásárhely egyik legjobb középiskolájához, a Bethlen Gábor Református Gimnáziumhoz tartozik. 1938-ban hozta létre Dr. Szathmáry Lajos abból a célból, hogy a szegény, de tehetséges tanyai diákok tanulhassanak. Az államosítás után 1994-ig leánynevelői intézetként működött, majd visszakerült a Református Egyház tulajdonába, tizenhat éve újra eredeti funkcióját próbálja betölteni ez az intézmény.

A kollégium több épületből áll: található benne egy gondnoki lakás, illetve a főépület mellett még két apartman és egy mosószoba, illetve egy konyha. A főépület alsó szintjén laknak a fiúk, itt három szoba áll a rendelkezésünkre. A felújított második szinten vannak a lányok szobái. Ezen a részen öt szoba található, külön vécé és zuhanyzóhelységgel. A tetőtérben öt vendégszoba található, összesen 17 darab ágygal, különálló mosdóhelységekkel.

Jelenleg 25 diákunk van, így valóban családias hangulatú kollégium vagyunk. A város több középiskolájából is vannak diákjaink, nemcsak a Bethlenből.

2010-ben a Gimnázium és a Kollégium vezetője Dr. Kádár Péter Igazgató Úr lett, aki szívügyének tarja a Kollégium patronálását is. A diákok tanulmá-

Szoba

nyainak eredményesebbé tételére a kollégiumban mindennap egy-egy érettségi tantárgyból korrepetálások, illetve tehetséggyógyozások folynak.

A tanulókkal a Bethlen Gimnáziumba tanító tanárok foglalkoznak: angolból, matematikából, történelemből, magyar nyelv és irodalomból; minden héten valamilyen sporttevékenységet is végeznek, szervezett keretek között. Fontosnak tartjuk az egyedi tehetséggyógyozást is, ezért a diákokkal különböző pályázatokon veszünk részt. Ebben a tanévben elindultunk az Országos Diákkönyv-

Szilencium

Fesztiválon, beneveztünk egy Sportfotó pályázatra, valamint egy grafikai pályázatot is elkészítettünk – a pályázatok elbírálása még folyamatban van. A kicsiny tanulói létszám lehetővé teszi, hogy tanulóinkat alaposabban megismerhessük és segítsük tehetségük kibontakoztatását, őrizve ezzel is Dr. Szathmáry Lajos emlékét.

A kollégium tárgyi berendezéseit is igyekszünk fejleszteni, jelenleg egy klubszoba kialakításán dolgozunk, ahol a diákok hasznosan tölthetik az időt, ennek megteremtésére is folyamatosan keressük a pályázati lehetőségeket.

Igyekszünk a diákoknak a kultúra különböző területeit bemutatni, ezért minden hónapban a tanulók igénye szerinti rendezvényen veszünk részt, ebben a tanévben a Szegedi Kulturális Fesztivál

Vacsora az udvaron

több programjára is ellátogattunk. Olyan bemutatókra, kiállításokra, előadásokra visszük el őket, amelyekre a hétköznapokban nem lenne lehetőségük eljutni.

A kollégiumban jelenleg négy pedagógus látja el a nevelői feladatokat, igyekeztünk olyan kollégákat keresni, akik tudásukkal a diákságok tudják szolgálni. A nevelőtanárok között található Ceglédi Anna, fejlesztőpedagógus (gondolva a tanulási zavarokkal küszködő diákokra), magyar-történelem szakos tanár, (Csonka Adrienn), illetve a Bethlen Gábor Gimnázium hagyományosan erős természettudományi képzéséhez kapcsolódva egy kémikus egyetemi tanár, Dr. Szökő János.

A kollégiumi élet szervesen kapcsolódik a Bethlen Gábor Református Gimnáziumhoz, a keresztyén értékek a kollégium mindennapjaiban is megjelennek: hetente kétszer a kollégium egyik nevelőtánára, Demeter János lelkész Úr tart áhítatot. Rengeteget dolgozunk azon, hogy a tradicionális értékeket megőrizve, diákjainak felkészítsük a 21. század kihívásaira.

Hiszünk abban, hogy a „gyerekeink”, egy olyan erkölcsi és szellemi tudással távoznak tőlünk, ami hozzájárul ahhoz, hogy sikeresen helytálljanak az életben. Összeköt minket a közös hit, a Református Egyházhoz tartozás öröme.

Kollégium

Kiadja: **Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség** Felelős kiadó: **Horváth István**

Alapító főszerkesztő: **dr. Benedek István** Főszerkesztő: **Benda János** Felelős szerkesztő: **Gulyás Béla**

Rovatszerkesztők: **Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Deák Erika, Pethes Zoltán.**

Szerkesztőség címe: **Körösy László Középiskolai Kollégium, 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005**

Terjesztés: **Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Előfizethető: 1068 BUDAPEST, Városligeti fasor 10. Tel./fax: (1) 352-9601**

E-mail: **kollégium@kollszov.hu** Web: **www.kollszov.hu**. Példányszám: **1500** Ára: **300 Ft**

Nyomda: **Kalopress Kft., Kalocsa, Szent István király út 35. tel./fax: 78/462-071**

Értékelvű lesz a közoktatás, a pedagógus pálya megbecsültebbé, kiszámíthatóbbá válik

Elkészült az új közoktatási és a pedagógus életpálya-modell koncepciója. A vitairatnak szánt, a mai napon a Nemzeti Erőforrás Minisztérium honlapján közzétett tervezetet Hoffmann Rózsa, oktatásért felelős államtitkár és Gloviczki Zoltán közoktatásért felelős helyettes államtitkár mutatta be.

A közoktatás nemzeti érdek. Az új oktatásirányítás a felsőoktatás alapkoncepciójához hasonlóan a közoktatási törvény és a pedagógus életpálya koncepciójának kidolgozása során is olyan értékelvű, szakmai szempontok alapján átgondolt, egymásra épülő szabályrendszert bocsát vitára, amely a magyarság felemelkedését és a fejlődést segítő minőségi oktatás megteremtésére összpontosít, úgy, hogy a középpontban az ember: a gyermek és a pedagógus áll.

A magyar közoktatás a többszöri forráskihasználás, a deklarált értéksemlegesség, valamint az összehangolatlan reformintézkedések és a társadalmi párbeszéd hiánya miatt jelentős károkat szenvedett el az előző két kormányzati ciklus alatt: a korrekció nem tűr halasztást.

Az új közoktatási törvény koncepciója olyan értékeket jelenít meg, amelyek köré az európai kultúrkörbe tartozó országok társadalmi szerveződnek: a szorgalmas, tisztességes munka, a család, az egymás mellett élést segítő, a valódi szabadságot teremtő rend.

Egyértelműen kimondja, hogy a közoktatás nem szolgáltatás, hanem közszolgálat, amely kultúrákövetítő, a nemzet jövője és az egyéni boldogulás szempontjából egyaránt stratégiai ágazat.

A koncepció az óvodában, az általános- és középfokú iskolában jelentőségéhez méltó hangsúllyal jeleníti meg a nevelés, a felzárkóztatás, a tehetséggondozás közoktatásra háruló feladatait. A leszakadás megakadályozására kiemelt figyelmet fordít a hátrányos helyzetből adódó hiányosságok felszámolására, a gyermek fejlődését figyelemmel kísérő, tehetségét leginkább kibontakoztató iskolatípus megválasztására és a választás korrekciós lehetőségeire. Minden gyermeknek, ide értve a kimagasló tehetségeket és a különleges bánásmódot igénylő gyermekeket is, egyaránt megadja – szakértői vélemény alapján – a számukra kívánatos, érdekeiket leginkább szolgáló képzést.

A tehetséggondozás kereteit a Nemzeti Tehetség Program jelöli ki, amelyet a Nemzeti Tehetség Alap támogat.

Hoffmann Rózsa, oktatásért felelős államtitkár és Gloviczki Zoltán közoktatásért felelős helyettes államtitkár

Egyértelművé teszi az iskolarendszer szereplőinek helyzetét, megteremti a jogok és köteleességek harmóniáját.

A tartalmilag hét éve kiüresített Nemzeti alaptantervet kiegészíti a nemzeti és egyetemes műveltség-tartalmakkal és a 21. század korszerű ismereteivel, amelyhez kötelező érvényű, választható kerettanterveket rendel.

A közoktatási intézmények zavartalan működését garantáló új finanszírozási rendszert vezet be.

Az új közoktatási és felsőoktatási törvény koncepcióját a pedagógus életpálya-modell teszi teljessé.

Az elmúlt nyolc év egyik legnagyobb vesztese a létbiztonságában megrendített, pályaképében elbizonytalanított, szakmaiságában méltatlanul megkérdőjelezett pedagógustársadalom.

Az új oktatásirányítás pedagógus életpálya-modell koncepciója a pedagógusképzés megújításával, a feladatok egyértelművé tételével, a fejlődési, továbbképzési, szakmai, tudományos előlépés lehetőségeinek biztosításával, a minősítési rendszer kidolgozásával, valamint a fizetések jelentős emelésével helyreállítja a pedagógus pálya presztízsét, kiszámítható életpályát kínál a pedagógusok számára.

Az Oktatásért Felelős Államtitkárság meggyőződése, hogy a jó iskolarendszer legbiztosabb alapja a felkészült pedagógus, akinek munkájára nem kevesebb, mint a nemzet jövője épül. Kiválóan képzett, hivatástudattal rendelkező, erkölcsileg és anyagilag megbecsült pedagógusok nélkül nem valósulhat meg az oktatási rendszer minőségének jelentős javulása.

Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár karácsonyi üdvözlője

Kedves Gyerekek, szeretve tisztelt Tanártársaim!

Karácsony üzenete a szívhez, a lélekhez szól. Az igazi ünnep akkor kezdődik, amikor az ember túllép önös vágyain, s megtapasztalja az adni tudáson át a szeretet erejét.

A szeretet az egyetlen olyan energia, amely dacolva a fizika törvényeivel kifogyhatatlanul árad a világban.

Néhány hónappal ezelőtt egy olyan ország építésébe kezdtünk, amelynek középpontjában az ember áll. A magyar emberek élete akkor válik szebbé és boldogabbá, ha szavaikat és tetteiket egyaránt az egymás iránt érzett szeretet és felelősség érzése hatja át.

Az elmúlt pár hónapban szomorú események, természeti és ipari katasztrófák világitottak rá arra a nemzeti „jóságtartalékra”, amely az összmagyarság jövőjének biztos alapjául szolgál.

Szívem melegével kívánok minden magyar iskolás gyermeknek, fiatalnak és pedagógusnak áldott, békés Karácsonyt! Kívánom, hogy mindennapjaikat ragyogja be a szeretet, az új esztendőben őrizték meg egészségüket, ériék el mindazt, amit célként maguk elé tűztek!

Szeretettel:

Hoffmann Rózsa
Nemzeti Erőforrás Minisztérium
oktatásért felelős államtitkára

A kollégiumok szerepe a változó hazai nevelés-oktatásügyben

A változások iránya

A közoktatás jövőjével foglalkozó konferenciákon, továbbképzéseken résztvevő, a pedagógiai szaksajtóra odafigyelő tanárok számára egyre pontosabban kirajzolódnak az **átalakuló oktatáspolitikai prioritásai**, amelyek alapvetően befolyásolják az intézményekben folyó nevelő-oktatómunka irányait, súlypontjait. *A teljesség igénye nélkül* néhányat önkényesen kiemelek, mert későbbi mondanivalóhoz ezek kapcsolhatók leginkább. (Az egyes prioritásokhoz hozzárendelem az általam legjellemzőbbnek tartott okokat, amelyek e területeken történő hatásos beavatkozásra készíthetik az oktatásirányítást.)

1. A nevelés előtérbe helyezése

Az oktatás folyamata során nem ritkán elfeledkezünk a pedagógushivatásból szervesen adódó nevelési feladatainkról. Ennek magyarázataként elsősorban az időhiányt, az iskola „tudásgyári” működését, vagy épp a pedagógusok adminisztrációs terheinek jelentős megnövekedését hozzák fel, és – belátható – ezek gyakran akceptálható érvek.

2. A közösség szerepének kihangsúlyozása

A neoliberais pedagógiai központjában az 'egyén' van, az őt befoglaló közeg sok esetben csak formális. Az osztályközösségek kohéziója csak az osztályfőnök elkötelezettsége, néhány meghatározó tanuló személyiség együttműködése esetén lehet tartós és mély. Az életkorral felfelé haladva egyre lazábbak ezek a tanulócsoportok, a felsőoktatásban pedig már csak „kredithajhász”, egymással versengő hallgatók diffúz együtt-tanulása érhető tetten.

3. Az értékalapúság

Az értéksemlegesség önmagában elfogadható gondolatát sokan úgy értelmezték, hogy a nevelési-oktatási intézmények nem kötelezhetik el magukat egyik vagy másik eszmerendszerből levezethető értékek mellett, ezzel tesznek eleget az értékluralizmus elvárásának. Ezt erősítette fel a társadalmat is mélyen átító értékválság, a média által közvetített „nihil”.

4. A nemzetpolitikai szempontok előtérbe helyezése

A globalizáció előretörése, az európai-ság esetenkénti túlhangsúlyozása, vagy épp – a múltból gyökerező – „szégyenlősség” következtében a háttérbe szorultak a nemzeti összetartozást erősítő nevelési mozzanatok. Fiatalok sokaságának pontatlanok a történelmi ismeretei, semmit vagy csak igen keveset tudnak a külhoni magyarságról.

5. A korszerű ismeretátadás fontossága a képesség- és készségfejlesztés mellett

A kompetencia alapú oktatás jelentősége vitán felül áll. A fejlett országok oktatási rendszerében stabilan jelen vannak azok a módszerek, amelyek az állampolgári, munkavállalói kompetenciák megszerzéséhez segítik a fiatalokat. A probléma leginkább abból adódik, hogy félreértelmezhető a „kompetencia” fogalma, bizonyos elemei háttérbe szorultak, pedig könnyen belátható, hogy a valamire való képesség és készség kialakításához releváns ismeretekre is szükség van.

6. A felzárkózás támogatása

A lakosság jelentős részének leszakadása, a munkanélküliség és/vagy a származásbeli hátrányok elmélyülése és tartóssá válása már rövid időn belül is komoly megrázkódtatást jelenthet a társadalom egésze számára. Az iskolarendszer eleddig képtelen volt ezt a hátrányt csökkenteni, a leszakadást megállítani. A rendszerbe pumpált pénzek felhasználása kevésbé hatékonyak bizonyult, időnként pedig *káros* szegregáció alakult ki a jobb módú és szegényebb vagy épp a roma tanulók viszonylatában.

7. Tehetségsegítés

Az „elitképzés” tabuként való kezelése, a nem egyszer többlet-forrásokat elváró tanári attitűd miatt nem minden pedagógus tartotta szívügyének az általa oktatott tanuló körben „rejtőző” tehetségek felkutatását (többnyire már itt, a folyamat elején megfeneklett ez az elvárás), majd a szisztematikus fejlesztését. Továbbá a tehetség kategóriájának szűk értelmezése (pl. szaktárgyi kategorizá-

lás) is fékezte a többre hivatott fiatalok felismerését, a tehetséggondozást, a továbbhaladás útjának egyengetését.

A leegyszerűsített, sok fontos összetevőt bizonyára hiányoló ok-fejtegetés is egyértelműen igazolja, hogy a hazai nevelés-oktatásügy alakítását meghatározó prioritások érvényesülése nemcsak és nem elsősorban az oktatáspolitikai centrum szándékain, hanem az azokat megértő pedagógusokon, a változtatás, fejlesztés iránt elkötelezett intézményeken múlik.

A kollégium „érintettsége” a változásokban

Jogosan tehetjük fel azt a kérdést, hogy a kollégium, mint hazai iskolarendszer „mostoha sorsú”, gyakorta lenézett, háttérbe szorított intézménye hogyan kapcsolódhat azokhoz a jelentős törekvésekhez, amelyek a „fontosabb” szereplők számára is komoly feladatokat jelentenek. Alkalmos-e a kollégiumi szakma arra, hogy mindezeket a prioritásokat megértse és a saját szakterületén értelmezze, nota ben meg is valósítsa az azokból fakadó teendőket?

Azt hiszem, jogosan állíthatom, hogy nemcsak képes a megértésre, de több területen már elébe ment a változásoknak. A korábban vázolt prioritások nem idegenek a kollégiumi nevelés gyakorlatától, történjen az hagyományosan vett „klasszikus” bentlakásos intézményben, vagy épp egy folyamatos innovációt felvállaló kollégiumban.

Állításon egyrészt a szakmai munkát alapvetően meghatározó Kollégiumi nevelés országos alapprogramjára építve, másrészt a saját átfogó tapasztalataimokon alapuló érvrendszerrel próbálom igazolni.

A Kollégiumi nevelés országos alapprogramja – az elvárások tükrében

A hazai kollégiumoknak 2010. március 31-ig kellett felülvizsgálniuk a pedagógiai programjukat, és e munka alapjául a 46/2001 (XII. 22.) OM rendelet módosítása szolgált. A Kollégiumi nevelés országos alapprogramja (továbbiakban:

KNOAP) egyrészt a közel tíz éves megvalósulási tapasztalatok, másrészt a markánsan kirajzolódó megújulási szándék alapján került átdolgozásra, és ez a módosított dokumentum nagymértékben közelít az új oktatáspolitikai prioritások által megjelölt célokhoz.

Az állítás leginkább kézzelfogható igazolásául egy igen egyszerű módszert, az egyes prioritásokhoz rendelhető KNOAP-szövegrészek idézését választottam. (A dokumentumból kiválasztott idézetek pontos helyét terjedelmi okokból nem tartom szükségesnek megadni.)

A KNOAP – adott prioritásokhoz köthető – elemei:

- Nevelés: *A kollégiumpedagógia a családi, az iskolai és a bentlakásos nevelés sajátos jellemzőit tartalmazó, összesítő pedagógia. A kollégiumi nevelésben egyaránt hangsúlyos szerepet kap az egyéni képességek kibontakoztatásának támogatása, a gyermekek és fiatalok testi, lelki, szociális fejlődésének segítése az életkori sajátosságok és egyéni adottságok figyelembevételével. ~ A kollégiumi nevelésben a foglalkozások célja a kollégista személyiségének, erkölcsi habitusának és tudatosságának, jellemének, identitástudatának, önbizalmának, felelősségvállalásának, közösségi tudatának, képességeinek és érdeklődésének megalapozása és fejlesztése.*

- Közösség: *A ... kollégiumi foglalkozás lehet: ... közösségi fejlesztést megvalósító csoportos ... foglalkozás. ~ A kollégium – megfelelő pedagógiai környezet biztosításával - elősegíti a társadalmi szerepek tanulását, a diákok önszerveződése során kialakuló kisközösségekben a közösségi együttélés, az önkormányzó képesség, a döntés és felelősség, a konfliktuskezelés demokratikus technikáinak megismerését, gyakorlását; ezzel a kollégium hatékony támogatást nyújt a sikeres társadalmi beilleszkedéshez. ~ ... a csoportok és közösségek iránti felelősség, bizalom, szeretet, segítőkészség és tapintat alkalmazása a nevelésben. ~ A kollégium a nevelési folyamatban figyelmet fordít a társadalmilag elfogadott közösségi szokások és minták közvetítésére, a szociális készségek - empátia, tolerancia, kooperáció, konfliktuskezelés, kom-*

munikációs és vitakultúra, szervező-készség - fejlesztésére. Segíti a közösségi együttélés szabályainak elsajátítását... ~ A kollégiumban az együttélés feltétele a közösen meghatározott szabályok betartása, a bizalmi légkör kialakítása a csoportban, a közösségben. A „kollégiumi közösségi tudat” kiépítése a kollégiumi közösség minőségének jelzője lehet. A jó kollégiumi légkör feltétele a kölcsönös bizalom a diákok és a pedagógusok között.

- Értékalapúság: *Az alapprogram azokra a hazai és európai nevelési értékekre, hagyományokra, tapasztalatokra épít, amelyek megalapozták a jelenlegi magyarországi kollégiumi nevelést, különös tekintettel a humanista, nemzeti, közösségi értékekre, a tudás- és kultúrákövetésben...*

- Egységes nemzettudat erősítése: *...nemzeti és európai önazonosságra nevelés - a nemzeti hagyományok, a nemzeti azonosságtudat, valamint a nemzeti az etnikai hagyományok, az etnikai kisebbségi azonosságtudat tiszteletben tartása, ápolása. ~ (A kollégium) segíti a ... a társadalom kölcsönhatásainak megértését, különös figyelemmel a nemzeti, etnikai kisebbségi és vallási sajátosságokra. ~ (A tanuló) megélheti a szülőföld szeretetét, ... a hagyományok és értékek mentén kialakult közösséghez való tartozás biztonságát, a természeti, történelmi és kulturális örökség megbecsülését.*

- Felzárkózás, inklúzió: *A kollégium kiemelt társadalompolitikai szerepe és feladata, hogy segítse a tanulókat a hátrányok leküzdésében, hogy esélyeket teremtsen, biztosítsa az integrációt, a hozzáférést a jó minőségű tudáshoz és ezáltal az életminőség javítását, elősegítse a társadalmi mobilitást. Fontos szerepe van a felzárkózás segítésében. ~ Az alapprogram azokra a hazai és európai nevelési értékekre, hagyományokra, tapasztalatokra épít, amelyek megalapozták a jelenlegi magyarországi kollégiumi nevelést, különös tekintettel ... a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatásában, az esélykülönbségek csökkentésében elért eddigi eredményekre. ~ (A kollégium) támogatja a tanulásban elmaradt és a sajátos nevelési*

igényű tanulókat, biztosítja annak esélyét, hogy a választott iskolában eredményesen végezzék tanulmányukat.

- Tehetségsegítés: *(A kollégiumnak) fontos szerepe van a tehetség fejlesztésében. ~ Az alapprogram azokra a hazai és európai nevelési értékekre, hagyományokra, tapasztalatokra épít, amelyek megalapozták a jelenlegi magyarországi kollégiumi nevelést, különös tekintettel ... a tehetséges tanulók kiválasztásában és gondozásában ... elért eddigi eredményekre. ~ (A kollégium) létrehozta a tehetséges tanulók megtalálására szolgáló rendszerét, segíti a tehetséges tanulókat képességeik kibontakoztatásában, tudásuk bővítésében.*

- Ismeretadás a képesség-, készségfejlesztés megalapozásához (tanulás): *(A kollégiumnak) fontos szerepe van az egész életen áttartó tanulás megalapozásában, a tanuláshoz szükséges készségek és képességek, a kulcskompetenciák erősítésében. ~ (A kollégium) gondot fordít arra, hogy az ismeretek elsajátítása közben a tanulásra belső igény is ébredjen a tanulóknál, s így mindennapi életük részévé váljon a tanulás. ~ Az ismeretszerzés, a megismerési és gondolkodási képességek fejlesztése érdekében a kollégium lehetőséget biztosít arra, hogy a tanulók megismerjék és elsajátítsák a helyes tanulási módszereket. Fejleszti a kreativitást, erősíti a tanulási motívumokat - az érdeklődés, a megismerés és a felfedezés vágyát. Törekszik a tanulási kudarcok okainak feltárására, azok kezelésére, a jó teljesítményhez szükséges pozitív önértékelés kialakítására. Segíti a mindennapi feladatokra történő felkészülést. ~ A kollégium segíti a tanulókat a kollégiumi foglalkozási tervekben meghatározott ismeretek elsajátításában... ~ A kollégiumi tanulás módszertani foglalkozások közvetlenül az iskolai órákra való felkészülést, az iskolai tanulás hatékonyságának növelését (szolgálják)... ~ Az eredményes tanulás módszereinek, technikáinak a fejlesztése a kollégiumban magába foglalja az egyénhez igazodó korszerű tanulási stratégiák, módszerek, eljárások kiépítését, az értő olvasás fejlesztését, ideértve a képi olvasás és a*

digitális olvasás képességeit, az emlékezet erősítését, a célszerű tudás kialakításához szükséges módszerek kialakítását... ~ A foglalkozások elősegítik, hogy a tanulók tudásuknak megfelelő szinten tudjanak és akarjanak teljesíteni, e tudást kívánják továbbfejleszteni.

A kiragadott idézetek egyértelműen igazolják, hogy az átdolgozott KNOAP jól illeszkedik az új oktatáspolitikai prioritásokhoz, és kellő alapot ad (adott) a kollégiumok számára, hogy saját pedagógiai programjukat a KNOAP szellemiségében módosítsák, és egy korszerű, a változó feltételeknek megfelelő pedagógiai gyakorlatot alakítsanak ki.

A kollégiumi nevelés – „alulnézetben”

Közel harminc éves – nevelőtanári, intézményvezetői és szakértői – kollégiumpedagógiai tapasztalatokra támaszkodva, és megismerve más kollégiumok életét, az ott folyó nevelőmunkát, bátran állíthatom, hogy a szakmai megújulásban érdekelt, innovációra kész intézményekben az új prioritások érvényesülése már eddig is a mindennapi gyakorlat részévé vált.

Természetesen szép számmal vannak olyan kollégiumok is, amelyekben – különböző okokból – nem vagy csak kevésbé érvényesülnek ezek az új elvárások. Ennek főbb okai a (korábban már említett) „hátsó udvar” besorolás, az indokoltnál sokkal nagyobb nevelőtanári fluktuáció, a gyakori átszervezésekből fakadó bizonytalanság.

Írásomban arra is jelzést szeretnék adni, hogy a kollégiumi szakma megerősítése, a kollégiumok szakmai rangjához méltó besorolása nélkül igen nehéz lesz az új oktatáspolitikai céloknak megfelelő pedagógiai gyakorlatot kialakítani. Csak az önálló kollégiumokban, és a kollégiumot egyenrangú nevelési egységként kezelő, belső szakmai autonómiát biztosító egybeszervezett intézményekben várható el az új prioritásoknak megfelelő hatékony és eredményes nevelés.

Visszatérve a sikeres, kellő szakmai „munícióval” rendelkező kollégiumok gyakorlatára épülő tapasztalatokhoz, a következő megállapításokat tehetjük meg.

1. A nevelés – a történelemben mélyen

gyökerező hivatásából is adódó – alapfeladata a kollégiumoknak. Itt kell megjegyeznünk, hogy a „nevelés” fogalma szervesen összekapcsolható a kulcskompetenciák fejlesztésével – felfogásom szerint tehát nem úgy kell felvetni a kérdést, hogy *’nevelés vagy kompetenciafejlesztés’*, hanem *’nevelésbe ágyazott kompetenciafejlesztés’*. Természetesen elsősorban azokat a kompetencia-területeket kell itt értenünk, amelyekben hivatása és lehetőségei szerint is feladatai lehetnek a kollégiumnak. Elsődlegesen a tanulási, a szociális, életviteli és életpálya-építési, ill. az állampolgári és a kommunikációs kompetenciákra kell gondolni, de a kollégiumi nevelés több szegmensében is közvetve vagy közvetlenül megjelennek a vállalkozói, a természettudományos, az esztétikai-művészeti, a digitális és az idegennyelvi kompetenciaterületek is.

A kollégiumi nevelés (ahogy arra már maga az elnevezés is egyértelműen utal) a nevelésügy sajátos intézménye, amelyben jelen vannak – a KNOAP által előírt – kötelező nevelési tevékenységek, de – és ezt saját tapasztalataim is megerősítik – az ettől függetlenül, a kollégiumi közösségben rejlő, folyamatosan ható nevelési mozzanatok is. Ezek meghatározó mértékben a nevelőtanárok példaadásán („öszönös” viselkedésén, viszonyulásain, öltözködésén, stb.) alapulnak, de nem kis mértékben hathat rá a nem pedagógus dolgozók tanulókhoz való viszonya (pl. a konyhas nénik szeretetteljes, „anyai” gondoskodása, a portások következetessége). S természetesen nem feledkezhetünk meg arról a tanulói közegről, amely szabályaival, szokásrendszerével és légkörével is neveli az abba bekerülő kollégistákat.

Hiszem, hogy a kollégium hagyományainak, illetve az elmúlt időszakban lezajlott innovációinak következtében kialakult nevelési gyakorlat „megtermékenyítő” hatással lehet nemcsak azokra a kollégiumokra, amelyekben (még) nem zajlottak le ezek a pozitív változások, hanem a közoktatás egyéb alrendszereire, leginkább az iskolai nevelésre. (Nem egyszer tapasztaltam az iskolai tanárok „meglepődését”, amikor a kollégiumi nevelés sikeres módszereiről értesültek, és elgondolkoztak azon, hogy ezeket hogyan tudnák saját munkájuk-

ban is alkalmazni.)

2. Ezzel a gondolattal eljutottunk a kollégiumi közösség fogalmához, amely lényegéből adódóan nem pusztán a kollégiumi „egyedek” mechanikus egymás mellett élését jelenti, hanem egy szervezett, dinamikus, folyamatosan változó, organikusán működő szociális szövődést takar. Ebben a közegben zajlanak mindazok a folyamatok, amelyekhez elengedhetetlen a „társak” jelenléte, a konstruktív interakciók sorozata, a nevelőtanárok által irányított közösségi cselekvés, és amelyben minden tanuló megélheti az összetartozás élményét, kifejezheti identitását a vele „egyívású” társaival.

Melyek is ezek a folyamatok?

- Az együttes tanulás, amelyben lehetőség van egymás – főleg a tanulmányokban lemaradó társak – támogatására, továbbá a nevelőtanárok segítségének igénybevételére.
- Az alapvető szocializációs folyamatok, amelyek a „vidéki”, a társadalmi szokásrendszert kevésbé értő, ismerő társak beilleszkedését segítik, beleértve a legegyszerűbb viselkedési szokásokat, vagy épp a magasabb szintű normákhoz való igazodást.
- A szabadidő értelmes és hasznos eltöltése ugyancsak a kollégiumi közösségben zajlik. Itt sokkal jobban egymásra találhatnak a hasonló érdeklődésű kollégisták, mint az iskola után „szétszéledő” települési vagy bejáró tanulók, és az ad hoc módon létrejött csoportok is könnyebben alakulhatnak át organikus közösséggé.
- A kisebb, intimebb csoportokban (pl. szobaközösségekben) zajló interakciókból nőhetnek ki a barátságok, amelyek akár életre szólóak is lehetnek.

A kollégium kiemelkedő szerepet játszhat a hosszú távú közösségformálásban is. Tíz-húsz-harminc éves osztálytalálkozókon gyakran megtapasztalható, hogy az egykori kollégisták örömmel említik fel kollégiumi életük emlékezetes élményeit, és jobban emlékeznek a legkisebb csínytevésekre is, mint az iskolai élet (látszólag) fontosabb mozzanataira. Olyan összetartó erő, kohézió jött létre azalatt a néhány év alatt, amelyek még ilyen nagy időtávlatban sem koptak meg, elemi erővel törnek fel az emlékekből.

3. A közösségben – megfelelő nevelő-

tanári irányítással – szervesülhetnek azok a konstruktív értékek, amelyek egy individualizálódó társadalomban visszaszorulhattak. Az értékteremtés és -közvetítés terén is kiemelkedő szerepet játszhatnak a kollégiumok. Ennek igazolására saját intézményem pedagógiai gyakorlatában érvényesülő értékeket hozom fel:

Fontosnak tartott értékeink: az erkölcs, a tisztesség, a hazaszeretet, a sokszínűség, a bizalom, az emberség, az értékorientáltság, a megbízhatóság, az őszinteség, a gyakorlatiasság, az igazságosság, a következetesség, a kompromisszumkészesség, a fegyelem, az önzetlenség, a rugalmasság, a nyilvánosság, a türelem, az együttműködés, a felelősség, az egészség, a tudás, az autonómia, a demokrácia, az empátia, a tolerancia, a szolidaritás, az igényesség.

A felvonultatott értékek természetesen nem alkotnak fontossági sorrendet, mivel azok ezer szállal átszövik a mindennapi kollégiumi életet.

Ugyanakkor kiemelhetjük a hagyományápolást, amely a névadóhoz, a kollégium múltjához, és főleg a jelentős nemzeti ünnepekhez, emlénapokhoz kapcsolódó pozitív értékek rendszeres felelevenítésével, megerősítésével járul hozzá a konstruktív értékrend kialakulásához.

Végül szólni érdemes arról a „védőburok” szerepről is, amelyet a kollégium adhat a benne élő tanulóknak. A negatív, sokszor destruktív értékeket, vagy épp az értéktelenséget hordozó környezet káros hatásainak kivédésére is alkalmasak a kollégium „falai”.

4. A kollégiumok egy részében az elmúlt két évtizedben közvetlenül is megjelent a nemzeti összetartozás egyik markáns megnyilvánulása: a határon túlról érkező tanulók ellátásának szükségessége. Sajnos korábban inkább az egyes szomszédos országokban élő magyar kisebbség anyaországba menekülése eredményezte ezeket a helyzeteket (háborúk, diktatúrák, üldözés). Mára már természetes, hogy az Európai Unió felé nyitó szomszédjainktól érkező magyar fiatalok elsősorban a magyarországi tanulás céljából jönnek hozzánk, és a kedvezően változó jogszabályok révén egyre kevesebb gátja van ennek.

Nos, ebben a folyamatban kulcssze-

repe lehet a kollégiumoknak. A magyar állandó lakhellyel nem rendelkező határon túli magyar tanulók számára szinte az egyedüli lehetőség a kollégiumokban való lakhatás.

A kollégiumokban így megjelenő nemzetársainkkal való együttélés közvetlen lehetőséget ad a honi tanulóknak a nem egyszer tragikus történelmi múlt miatt elszakított területeken élő magyarság életének, szokásainak megismerésére, a vélt vagy valós különbségek megértésére és tolerálására.

Az utóbbi időben a kollégiumok részéről is felerősödött az a szándék, hogy kapcsolatrendszerüket a határon túli magyar intézményekkel bővítsék. Az eltérő oktatási szisztémák és intézményrendszerek sajnos nem könnyítik ezt a kapcsolatépítést, mivel kevés – a magyar kollégiumokhoz hasonló – intézmény van ezeken a területeken, és azok zöme is már létező kapcsolattal bír magyar iskolákkal. Szintén gyengítik ezt a törekvést a jelenleg érvényes támogatási lehetőségek, amelyek nem vonták látóterükbe a kollégiumokat.

5. A felzárkózás tekintetében a kollégium egyértelműen kulestényező. Nincs szükség tudományos szociológiai fejtegetésekre ahhoz, hogy belássuk: a leszakadás, a marginalizáció, a hátrányos helyzet sokkal nagyobb mértékben van jelen vidéken, mint a fővárosban vagy a vidéki centrumokban. A kistelepeken élő gyermekek sokszor már az általános iskolát sem tudják saját lakhelyükön elvégezni, a középiskolai tanulmányokat pedig igen nagy számban csak más településeken tudják megkezdeni, és különösen igaz ez a szakképzés terén. (Az egyetemi képzésben sincs ez másképp, de jelen írás elsősorban a közoktatásra fókuszál.)

A kollégium több szempontból is kiemelt szerepet játszik a felzárkózás elősegítésében.

Egyrészt „közel viszi” a lakhelyet az iskolához, vagyis nem kell a tanulónak kényszerből iskolát választani, hiszen a kollégium a tanítási időszakokban biztosítja az iskolába járást. (Ez egyébként a tehetséggondozás szempontjából is lényeges körülmény!)

Másrészt biztosítja mindazokat a feltételeket, amelyek a – sajnos szokásosnak mondható – vidéki (falusi, tanyasi) otthonokból általában hiányoznak: a

könyvtárat, a korszerű ismerethordozókat, de sok esetben már pusztán a jobb higiénés viszonyok is jelentős előrelépést jelentenek a lemaradó térségekből érkező tanulóknak.

Nem elhanyagolható az a szociális biztonság, amelyet a kollégiumon keresztül az állam biztosít. Ebben fontos helye van a kedvezményes étkezésnek és az (össz-) komfortos körülményeknek.

Végül jelentős hátránykompenzációs tényező a (szak)tanári segítség, amelyért a hátrányos helyzetű családok egyébként nem tudnának „maszek alapon” megfizetni. (De itt van szerepe a korábban már említett tanulói közösségi segítségnek is.)

A kollégiumok mindegyike sajátjának tekinti ezt a feladatot, és körülményei, lehetőségei szerint eleget is tesz ennek a hivatásának. Szerencsére az elmúlt évtizedben egy nemzetközileg is elismert modell létrehozását és működését is megtapasztalhattuk: ezek – a pártállástól függetlenül a politika által egyértelműen támogatott – Arany János programok (AJTP, AJKP, AJKSZP). A hátrányos és halmozottan hátrányos tanulók iskoláztatását különböző céllal felvállaló intézményhálózatba bekerülő fiatalok életésélyei jelentősen javulnak azáltal, hogy komoly költségvetési támogatással juthatnak szakmához, vagy nagyobb eséllyel jelentkezhetnek a felsőoktatásba.

6. Az AJTP a tehetségsegítés kollégiumi „zászlóshajója”. A tehetséggondozást nevében is felvállaló program évente 3000 hátrányos helyzetű és/vagy rászoruló középiskolás korú tanuló számára biztosít gimnáziumi szintű képzést, ill. az átlagosnál lényegesen jobb kollégiumi életfeltételeket.

A kollégiumi szakma azonban e kiemelt programon kívül is fontos szerepet játszik a tehetségsegítésben. Az iskolákban elsősorban a tantárgyakhoz, műveltségi területekhez, vagy épp az adott intézmény speciális képzési irányához rendelhető tehetséggondozást folytatnak – érthető módon, a továbbtanulás elősegítése érdekében. A kollégium azonban szerepet adhat a sajátos tehetségformák felismerésének és kibontakoztatásának. A korábban említett – a kollégiumokra inkább jellemző – kompetenciaterületeken megjelenő tehetségek segítségét akár helyi szinten, akár központi támogatás-

sal is el lehet érni.

Előbbire jó példa lehet a diák-önkormányzás során kibontakozó kommunikációs vagy épp „politikus” tehetség, a kötelező és szabadon választott foglalkozásokon, szakkörökön felszínre kerülő mozgásos vagy művészi tehetség. A nagyobb volumenű országos jelentőségű törekvéseket az OKA által immár két ízben is meghirdetett, és a résztvevők által is igen sikeresnek értékelt „Kollégiumi Ki Mit Tud?” fémjelzi, amely nemcsak a felmenő rendszerben történő bemutatkozási, erőfelmérési lehetőség biztosítása okán emelendő ki, hanem a tudatos tehetségfelismerő és -kibontakoztató nevelői háttér munkát is inspiráló hatása miatt.

7. Vannak, akik a kollégiumot az iskolákat „kiszolgáló” háttérként aposztrofálják, az ott megjelenő oktatási mozzanatot pedig kizárólag a tanulási feltételek biztosításának szintjére degradálják.

Kétségtelen, hogy az ismeretszerzés fő bázisa maga az iskola. Ugyanakkor a fenti felfogással még akkor sem érhetünk egyet, ha egy jól működő egybe-szervezett intézménykomplexum részeként funkcionál a kollégium.

Egyrészt létezhetnek (léteznek!) olyan ismerettartalmak, amelyek az iskolákban idő és kapacitás hiányában elhanyagolhatnak (ld. a korábban említett sajátos kompetencia-területekhez tartozó ismeretek), de az iskolai tantárgyak esetében is kimutatható a kollégiumban adható többlet ismeret. Könnyen bizonyítható, hogy egy kollégiumi csillagász szakkörben lényegesen több ismerethez juthatnak a tanulók, mint a fizika órákon, egy versmondó körben jóval több „memoriter” kerül terítékre, mint az irodalomórákon, a „történelmi filmklubok” is sokkal több információt képesek adni mondjuk a második világháborúról, mint a szűkre szabott történelem tantervi keret. És folytathatnánk a sort...

A másik „többletet” a kollégiumi pedagógusok szaktanári közreműködése jelentheti. A legtöbb nevelőtanárnak több szakja is van, az ezekhez kapcsolódó (egyébként kötelező) foglalkozásokon magától értetődően alkalmazzák ezeket a szakokat. Segítenek a házi feladat elkészítésében, korrepetálnak, tárgyaikhoz illeszkedő felzárkóztató és/vagy te-

hetségsegítő foglalkozásokat vezetnek. Ezekon értelemszerűen ismeretátadás történik.

A kollégium viszont azzal is hozzájárulhat a tanulói ismeretszerzéshez, hogy – lehetőségei szerint – terepet ad ezen ismeretek más szempontú elsajátításához és gyakorlásához.

Saját intézményemből vett példaként hozhatom azokat az egészségügyi szak-középiskolák kollégistákat, akik a kollégiumi egészségnapokon vagy épp egy sportdelután keretében a gyakorlatban is megerősíthetik, alkalmazhatják az iskolában szerzett ismereteiket.

Úgy gondolom, hogy az általam felvontatott tények és összefüggések egyértelműen bizonyítják, hogy a kollégium sok tekintetben kiemelt szerepet játszik a magyar közoktatás rendszerében, és a változó oktatáspolitikának érdemes az eddiginél jobban odafigyelnie erre az intézménytípusra.

Végezetül szeretnék néhány konkrét javaslatot tenni annak érdekében, hogy a kollégium elfoglalhassa méltó helyét a honi közoktatásban. (Természetesen itt csak az „állami” kollégiumokra vonatkozó elképzeléseket vázolom, az egyházi és alapítványi fenntartású kollégiumokat nem érintem.)

A. A kollégiumi rendszer szerkezetére, működtetésére, szabályozására és finanszírozásra vonatkozó javaslatok

A kollégiumok státuszának jelenlegi intézményrendszeren belüli megerősítése

- A kollégiumi szakma által régóta hangoztatott kívánság **az önálló kollégiumok létrehozása és/vagy megartása**. A jó értelemben vett „öncélúság” teszi/tenné lehetővé, hogy a korábbiakban elemzett oktatáspolitikai célok ne torzuljanak, a maguk tiszta kollégiumi logikája szerint valósuljanak meg, és abba ne szóljanak bele a kollégiumpedagógiai gyakorlathoz kevésbé értő személyek, intézmények.

- Az előző javaslatnak egy speciális esete a nagyobb városokban ésszerűen működtethető ún. **városi kollégium**. Ez egyrészt a kollégiumi pedagógusok „szürkeállományának” összegződését eredményezi, másrészt a szakmai és a tanügyi irányítást is racionalizálja. Jó példa erre a szolnoki, szegedi, pécsi vagy a mosonmagyaró-

vári gyakorlat.

- A **nem önálló kollégiumoknak garanciákat** kellene kapniuk, hogy az „anyaiskola” **egyenrangú tagintézményként** kezelje a kollégiumot. Ezt a garanciát a szabályozás finomításával lehetne elérni, pl. belső szakmai ügyekben csak a kollégiumi nevelőtestület dönthessen, a Pedagógiai program önálló szerkezeti egységként jelenjen meg a kollégiumi nevelési program.

- Hosszabb távon érdemes lenne megfontolni, hogy **a kollégiumok fenntartója közvetlenül az állam** legyen, esetleg egy erre a célra létrehozott **közalapítvány közbeiktatásával**.

Szerkezetét tekintve a **regionális logika szerinti felépítést** tarthatjuk a leglogikusabbnak, tekintettel arra, hogy a gyakorlat alapján egy adott kollégiumban lakó tanulók több mint 90 %-a az érintett régióból rekrutálódik. (Jelenleg a kollégiumok fenntartói zömmel azok az önkormányzatok, amelyek közvetlenül nem érdekeltek a kollégiumok működtetésében, a kollégium kliensei kívül esnek az adott település érdekeltségén, mert praktikusán más községből, városból fogadnak tanulókat. Mivel az állami normatíva átlagosan kb. 70%-ban fedezi az éves kiadásokat, a fenntartónak „idegen” gyermekek, fiatalok eltartásához kell kénytelen-kelletlen hozzájárulnia. Nem véletlen, hogy ezért a kollégium csak „púp a háton”, és megszüntetésükre, visszafejlesztésükre törekednek.)

A kollégiumi étkeztetésben két problémát is orvosolni kellene.

- Egyrészt az étkezési támogatás rendszerén lehetne változtatni. A kollégiumi tanulók egyre inkább a felzárkózást/felzárkóztatást igénylő társadalmi csoportokból kerülnek ki, számukra gyakran még az 50%-os kedvezményes térítési díj sem megfizethető. Ezért **kellő forrást kellene biztosítani** a kollégium számára, hogy az eddigi kedvezményezett mellett **a többi szegény tanuló számára is tudjon érdemleges étkezési támogatást adni**.

- Ezzel párhuzamosan **kötelezővé kellene tenni a kollégiumban történő étkezést**, mert sokan vannak, akik az otthonról kapott „kajapénzt” inkább drágább és egészségtelegebb ételek

vásárlására fordítják, és – rosszabb esetben – a hónap második felében már nincs mit enniük.

Az *Arany János programok* – több intézmény bevonásával történő – *kiterjesztése*.

A társadalmi felzárkózás érdekében fontos lenne, hogy a kollégium összességében is vonzó intézménnyé váljon. Ehhez olyan *érezhető előnyöket* kellene biztosítani, amelyek a kollégium vagy bejárás dilemmában az előbbi felé billenti a mérleg nyelvét.

B. Szakmai jellegű javaslatok

Részben a finanszírozáshoz is kapcsolódik az a kíváncsi, hogy a különböző állami és európai *pályázati lehetőségek terjedjenek ki a kollégiumokra is*. Emlékeztünk, hogy a korábbi HEFOP pályázatok egyikében sem jelenhetett meg önállóan a kollégium, ami a későbbi TÁMOP pályázati esélyeket is erősen lerontotta (pl. az IKT eszközök előzetes beszerzésének elmaradása). Ezek a pályázatok egyértelműen a kijelölt *prioritások mentén történő innovációkra sarkallnának*, előtérbe állítva a kollégium nevelési területen meghatá-

rozott céljainak megvalósíthatóságát.

Biztosítani kellene a nem önálló kollégiumokban a *nevelőtestület stabilitását, relatív állandóságát*. (Ma nem egyszer az anyaintézményben aktuálisan „felszabaduló” szaktanárokat „exportálják” a kollégiumba, akiknek sem előzetes kollégiumpedagógiai ismeretei, tapasztalataik sincsenek, sem szándékuk ezek elsajátítására, hisz’ pár hónapon belül úgyszólván visszakertülnek „rendes tanárnak”.)

A pedagógus-képzésben és –továbbképzésben is nagyobb szerepet kellene adni a kollégiumpedagógiai elméletnek és gyakorlatnak.

- A nappali rendszerű pedagógusképzésben alig vagy egyáltalán nem esik szó a kollégiumról, és csak elvétve találkozunk olyan hallgatókkal, akik előírt gyakorlatukat egy kollégiumban töltik. (Az általam irányított pécsi Hajnóczy József Kollégium pár éve fogad pedagógia szakos hallgatókat, de ennek háttérében inkább egy korábbi szakmai kapcsolat, és egy kevésbé tudatos felkészítési koncepció áll.)

A tervek szerint bővülő idejű pedagógusképzés a gyakorlat felé nyit, és ebben teret kaphatnának az arra alkalmas *kollégiumok, mint gyakorlóhelyek*.

Ezzel egyben a mentorálással foglalkozó pedagógusok szakmai tekintélye is növekedne.

- A kollégiumpedagógiai *továbbképzések* elsősorban a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség égisze alatt működő „akadémia” keretében zajlanak, sajnos viszonylag kisebb érdeklődés mellett. A szakirányú továbbképzési hajlandóságot azzal is fokozni lehetne, hogy a kollégiumi témájú továbbképzések elvégzését az *átlagnál magasabb kredittel* lehetne honorálni.

Azt gondolom, hogy a hosszabb távú oktatáspolitikai célok megalkotásakor mindenképp figyelembe kellene venni a kollégiumot, mint a magyar oktatásügy egyenrangú, sok tekintetben pótolhatatlan intézményét.

Dr. Barna Viktor
kollégiumigazgató

(forrás: megjelent az *Új Katedra* c.)

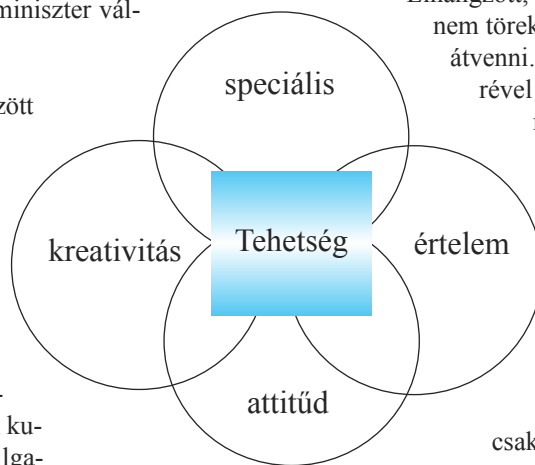
„Szállás vagy oktatás?”

Több mint 1000 igazgató, intézményvezető, pedagógiai szakértő és tanár vett részt 2010. november 14-én vasárnap az első országos ezett rendezvény célja az volt, hogy a magyar tehetséggondozásra, tehetségfejlesztésre és annak fontosságára felhívja a figyelmet. A rendezvény fővédnökségét Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter vállalta.

A délelőtti plenáris ülésen többek között a „Magyar tehetség hálózatok a Kárpát-medencében” címen Prof. Dr. Csermely Péter Nemzeti Tehetségsegítő Tanács elnöke tartott előadást, majd Prof. Franz Joseph Mönks az Európai Tehetségtanács örökös elnöke mondta el gondolatait „Összefoglaló az Európai tehetséggondozásról” címmel. Ezt követően kuriózusként megismerkedhetett a hallgatóság Izrael és Szingapúr nemzeti tehetségprogramjával.

A délutáni ülészakban ebben a kiváló szakmai környezetben kapott szekciót az Oktatásért Közalapítvány Kollégiumi Alkuratóriuma, amely fórumon a magyar kollégiumi rendszerben megfogalmazható tehetségmentésről, tehetséggondozásról gondolkodott a szekció közel 100 résztvevője.

Horváth István, a Kollégiumi Szövetség elnöke vezette azt a beszélgetést, amely Nagy Kálmán székesfehérvári kollégiumigazgató vitaindító előadása nyomán bontakozott ki. Az előadó összefoglalta a négyfaktoros tehetség-modell jellemzőit és vázolta a kollégiumnak, mint bentlakásos intézménynek a tehetséghez kapcsolódó felelősségét és lehetőségeit.

A 4 faktoros tehetség-modell

Elhangzott, hogy a kollégium nem csak szállás és nem törekszik az iskola oktatási funkcióját sem átvenni. A kollégium a sajátos feltételrendszerével – elsősorban a Kollégiumi Alapprogram nyomán – olyan sokszínű foglalkozási palettát kínál a tanulóknak, amelyek valamelyike biztosan felkelti az egyén érdeklődését.

Innen már csak egy lépés, hogy a kollégium tanára figyeljen a tanulóra és a lehetőségekhez képest egyéni személyiségfejlesztést indítson. A társadalom számára nem csak az a tehetség fontos, aki valamilyen speciális értelmi területen átlag feletti nyújt, hanem az is, aki felismeri a társadalmi környezet generálta problémákat, azokat érti, ok-okozati összefüggésekben is látja és kreatívan megtalálja azok megoldási lehetőségeit.

Nagy Kálmán
Székesfehérvár

A XII. „Legügyesebb kollégium és kollégista” vetélkedő országos versenykiírása

Kalocsa, 2011. „Nem szavak teszik ügyessé az embert,
a vetélkedőn ismerzik meg, ki mit ér.”

A vetélkedő helye:

A kalocsai Dózsa György Gazdasági, Műszaki Szakköz-
zépiskola, Szakiskola Hunyadi János Kollégiuma
6300 Kalocsa, Kunszt J. u. 1.

A vetélkedő ideje:

2011. március 26. 9.00 órától 16.00 óráig

A vetélkedő feladatai

Művészeti feladatok:

1. Tetszőleges alakú domborműves kisplasztika készítése, melynek maximális átmérője 20 cm.

Téma: A „Legügyesebb kollégium és kollégista”.

Agyagot és az alkotó légkört Kovács László a népművészet
mestere biztosítja.

Az otthon elkészített „makett”, speciális eszközök használha-
tók.

2. 22cm átmérőjű, fehér porcelán tányérra festés.

Téma: Kalocsai hagyományok

A tányéron jól látható formában meg kell jelenni a következő
feliratoknak:

„Legügyesebb”, „ Kollégista”, „Kalocsa”, „ 2011.”

Minden eszközt (tányér, festék ,ecset...) a helyszínen bizto-
sítunk.

Az otthon elkészített vázlat használható!

Mindkét kategóriában az alkotások a Hunyadi kollégium tu-
lajdonát fogják képezni.

A rendelkezésre álló idő: 3 óra

Versenyzők: 1-1 fő nemre és korra való tekintet nélkül

Csoportos sport feladatok

Végrehajtása a számozás sorrendjében történik oly módon,
hogy minden csapat teljesíti az 1. feladatot, majd a 2. felada-
tot ...A csoportos feladatokat követően kerül sor az egyéni
versenyek lebonyolítására.

Részvevők:

(1lány + 1 fiú 17 év alatti, 1 lány+ 1 fiú 17 év feletti)

- 17 év alattinak számít, aki 1994. március 26. után született

- 17 év felettinek számít, aki 1994.március 26. előtt született

A kollégium vezetőjének eredeti aláírásával és az intézmény
pecsétjével kell igazolni a nevezési lapon (nyomtatott formá-
ban) a helyszínen a szervezőknél.

1. Labdavezetés floorball ütővel

Eszközök:

- Floorball ütők
- Ping-pong labda

Feladat:

Egy 15 m hosszú pályán, 5 akadályt kerülve (oda-vissza) kell
egy ping-pong labdát vezetni floorball ütővel.

Váltás:

- A start-cél vonalon áthaladva, ütő és ping-ponglabda át-
adásával, átvételével

- A labdához senki nem nyúlhat kézzel hozzá, még akkor
sem, ha az elgurul (vissza kell vezetni)

Hiba, ha:

- A labda átmegy a szomszéd csapat szektorába (ha itt hoz-
zányúl kézzel +5 sec büntetést kap a csapat)

- Ha nincs megkerülve az akadály (5 sec büntetés és a fel-
adatot szabályosan végre kell hajtani)

- Rosszul vált a csapat (5 sec büntetés és a váltást szabályo-
san végre kell hajtani)

- Összetörik a labda (5 sec büntetés, kap új labdát)

A feladatnak akkor van vége, ha mindenki 1* teljesítette a pá-
lyát és az utolsó versenyző áthalad a célon.

Pontozás:

Időre. Leggyorsabb csapat 1 pont, a második 2, ...

Ütőfogás:

Az ütőt a tollal ellentétes végénél fogjuk az egyik kezünkkel,
a másik kéz a szalag alá nem mehet.

Részvevők:

Mindenki

2. Puzzle

Eszközök:

8-8 db puzzle (egyforma minden csapatnál), mely összerakva
egy képet ábrázol.

Feladat:

Egy képet kell darabjaiból összerakni. Minden csapatnak egy-
forma képe lesz! Egyesével elfutnak a 20 m-re lévő felfordí-
tott számozásig, onnan kivesznek egy puzzle darabot és visz-
szaszaladnak és a célvonal mögött elhelyezik a földre. Min-
denki 2* fut ki 1-1 darabért tetszőleges sorrendben. Egyszerre
csak 1 ember futhat, közben a többiek építhetnek.

Váltás:

Ha beért a játékos a képdarabbal áthaladva a célvonalon.

A feladat akkor ér véget, ha elkészült a kép, minden darab a
helyén van és a csapattagok (mindenki) ülnek a kép mögött.

A versenybírók ellenőrzik a kirakott képet!

Hiba, ha:

- Egyszerre több puzzle darabot hoz a versenyző (+ 5 sec)

- A játékos nem várja meg, hogy a társa áthaladjon a célon.
(+5 sec)

- Valamelyik csapattag nem megy kétszer (+5 sec)

- Nem sikerül összerakni a képet.

- Nem ül minden csapattag a puzzle mögött.

Pontozás:

Időre. Leggyorsabb csapat 1 pont, a második 2, ...

Részvevők:

Mindenki

3. Labdaterelgetés tornabottal

Eszközök:

- Kézilabda
- Kosárlabda
- Röplabda
- Medicinlabda
- Tornabot
- Zsámolyok

Feladat:

A különböző labdákat átterelni a 20 m-re lévő zsámolyig, ott kézzel behelyezni, majd a zsámolyt megkerülve a bottal visszaszaladni. A botot a végén, szalagig lehet megfogni.

Váltás:

A váltás a bottal történik a célvonal mögött.

Hiba, ha:

- A játékos messziről bedobja a labdát, nem megy el a zsámolyig. (+5 sec)
- Rossz botfogással terelik a labdát. (+5 sec)
- Átmegy a másik csapat sávjába (+10 sec)
- A váltáskor a botot dobják és nem átadják (+5sec)
- Egyik játékos 2* megy (+10 sec)
- Kipattan a labda a zsámolyból (vagy vissza kell tenni, vagy 5 sec)

A játék akkor ér véget, ha minden labda a zsámolyban van, az utolsó csapattag is visszaért és ülnek a játékosok egymás mögött.

Pontozás:

Időre. Leggyorsabb csapat 1 pont, a második 2, ...

Részvevők:

Mindenki

4. Pattogjunk a labdán

Eszközök:

- Csapatonként egy fitness labda
- Fordulónál egy zsámoly

Feladat:

Egy nagyméretű (fitness) labdán terpeszben ülve kell szökdelni oda-vissza egy 20 m-es pályán. A labdát mindkét kézzel fogni kell. Egyik kéz a test mögött, másik a két láb között, elől helyezkedik el.

Hiba, ha:

- A játékos leesik a labdáról (+ 5 sec)
- A játékos nem szökdel (+ 10 sec)
- A játékos nem fogja a labdát (+ 5 sec)
- Nem kerüli meg a végét (+5 sec)
- Rosszul vált (+5 sec)
- Elhagyja a pályát (átmegy a másik csapat sávjába) (+5 sec)

Váltás:

Teljesen át kell haladni a célvonalon. A váltás mögötte történik.

A feladat akkor ér véget, ha mindenki 1* teljesítette a feladatot és a labda a célvonal mögött van.

Pontozás:

Időre. Leggyorsabb csapat 1 pont, a második 2, ...

Részvevők:

Mindenki

5. Labdagyűjtő

Játékidő: 1 perc

Feladat: (kapuhálóban rengeteg különböző labda)

Labdákat kell hordani mindenkinek a saját célvonal mögött lévő gyűjtőbe. Mindenkitől egyenlő távolságra van egy nagy háló, melyben rengeteg különböző labda. Egyesével kell kirohanni elhozni 1-1 labdát, melyet visszafutva bele kell tenni saját gyűjtőjükbe.

Váltás:

Akkor történik, ha az előző játékos az általa hozott labdát behelyezte a gyűjtőbe.

Hiba, ha:

- Egyszerre több játékos megy egy csapatból (minden hozott labda érvénytelen)
- Kipattan a gyűjtőből a labda (addig nem indulhat a következő csapattag, amíg nincs a helyén a labda)
- A labda gyűjtőbe való helyezése előtt elindul a következő játékos (az adott labda érvénytelen)
- Nem ér vissza időn belül a labdával (az a labda már érvénytelen)

A játéknak akkor van vége, ha az idő (1 perc) letelt.

Pontozás:

Minden labda 1 pontot ér. A legtöbb labdát gyűjtött csapat 1 pontot kap, a 2. 2 pontot, ...

Részvevők:

Mindenki

6. Sielős játék

15 m-es pálya

Eszközök:

- Egyszerű lécsík (síléc helyettesítő): 2 db 2 m-es, rajta 4 db kötés tetszőleges anyagból, melybe a lábak tornacipőben beakaszthatók.
- Bóják (medicinlabda): 5 db, 3 m-re egymástól

Feladat:

- „Síléc” bójakerülés oda-vissza.
- Mindenki fent áll a lécen, együtt haladnak kerülgetve a bójákat oda-vissza.

A feladatnak akkor van vége, ha a „sílécen” állva a síléc is áthalad a start – cél vonalon.

Hiba, ha:

- a csapat kihagyott egy akadályt, vissza kell menni kikerülni
- valaki kiesik a kötésből
- nem fejezik be a feladatot
- nem halad át a célvonalon mindenki

Forduló:

Az utolsó akadály után mindenki kilép a lécből és megfordul (tagok sorrendje felcserélhető) és a bójákat kerülgetve kezdi visszafelé a szlalomozást.

Pontozás:

Időre. **Figyelem ! Ez a feladat duplapontos!** A leggyorsabb csapat 1 + 1 pont a második 2+2.

Részvevők:

Mindenki

EGYÉNI FELADATOK

A csoport versenyre nevező lányoknak és fiúknak egyformák a versenyszámok és kötelező minden számban az indulás.

1. Szökdelés gumikötéllel, páros lábbal

30 mp alatt minél több szökdelést kell végrehajtani.
Értékelés: a legtöbb áthajtást végző kap 1 pontot, a következő 2, stb.
Dupla áthajtás dupla pontot ér.

2. Célba dobás

6-7-8-9-10m-re elhelyezett zsámolyon lévő vödörbe kell beletalálni kislabdával(plastoball labdával). Két sorozatot, azaz 10 dobást végeznek a versenyzők.
Értékelés: csak az számít találatnak, ami benne marad a vödörbe.
Találatonként rangsorolás

3. Helyből távolugrás

Rajtvonal mögül, vízszintes irányú lendületszerzés nélkül páros lábról távolságra ugrás.
Kísérletszám: 3
Értékelés: legnagyobb eredmény számít.
Az atlétika versenyszabályai érvényesek.

4. Akadálypálya labdával

Feladat:

20x20-as pálya sarkaiban teszünk egy-egy felfordított zsámolyt, amelyben egy-egy különböző méretű medicinlabdát (1-2-3kg) helyezünk el, kivéve az utolsó zsámolyt. Futás közben kell egyik zsámolyból áthelyezni sorba a másikba a labdákat. A zsámolyokat kívülről kell megkerülni. Végrehajtás időre történik.

Értékelés: a labdáknak a zsámolyban kell maradniuk, csak akkor lehet a következő zsámolyhoz futni.
A legrövidebb idő alatt teljesítő kap 1 pontot, a következő 2 pontot, stb..

5. Érsekkerti „szentkör” futás

Kb. 900 m-es (parkban, sétáló úton)pálya teljesítése időre.
Értékelés: az atlétika versenyszabályai alapján.

Díjazás

Egyéni versenyszámokban:

Összesítve az első 3 helyezett (külön a 17 év alatti és feletti lány, külön a 17 év alatti és feletti fiú)

Művészeti versenyszámok:

Első 3 helyezett mind két kategóriában.

Csapatverseny:

Első 3 helyezett (összesítve a művészeti, csapat és egyéni versenyek eredményei)

Minden résztvevő csapat oklevélben részesül!

Nevezés

A vetélkedőre azok a csapatok nevezhetnek, akik a megyei versenyekről továbbjutottak.

Az országos döntőre 2011. március 7-én 18.00 óráig elektronikus úton:

kalokoll@freemail.hu vagy g.bela@freemail.hu

Fax: **78/ 464- 413, 78/462- 035, 78/ 463- 922**

Levél:

**Dózsa György Gazdasági, Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola, Hunyadi János Kollégiuma
6300 Kalocsa, Asztrik tér 7. lehet nevezni.**

Határidő után nevezést nem fogadunk el!

Az utazási költség a résztvevő csapatokat terhelik!
Szállás és étkezési lehetőséget 2011. március 25-26-27-én igény szerint biztosítunk.

Bővebb információ e-mail vagy telefonon kérhető a fenti elérhetőségeken Gulyás Béla kollégiumvezetőtől.

Kalocsa, 2011. január 12.

Vikker József
igazgató

Gulyás Béla
kollégiumvezető

Csapat és egyéni nevezési lap

Intézmény neve: .....

Intézmény levelezési címe: .....

Elérhetőség: telefon, e-mail: .....

Intézmény felelős vezetője: .....

Felkészítő, szervező tanár(ok) neve elérhetősége: .....

.....

Művészeti feladatokra neveznek:

1. Kisplasztika készítés

Név: .....

2. Porcelánfestés

Név: .....

Sport versenyekre neveznek:

17 év alatti lány neve: .....

Születési hely, év, hó, nap: .....

17 év alatti fiú neve: .....

Születési hely, év, hó, nap: .....

17 év feletti lány neve: .....

Születési hely, év, hó, nap: .....

17 év feletti fiú neve: .....

Születési hely, év, hó, nap: .....

A fenti születési adatok megfelelnek a valóságnak, betegség, igazolt távollét esetén csere, helyettesítés az adott korosztállyal lehetséges. A szállás és étkezési igényt külön kell jelezni.

Kelt: ..... 2011. ....

PH.

Felkészítő, kísérő tanár aláírása

Intézményvezető aláírása

Érkezési határidő: **2011. március 7. 18.00** Cím: **Dózsa György Gazdasági, Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola, Hunyadi János Kollégiuma 6300 Kalocsa, Kunszt J. u. 1.**
Tel/fax: **78/ 464-413** E-mail: **kalokoll@freemail.hu, vagy g.bela@freemail.hu**

Egészségnevelés a SZEGYA kollégiumában

A kollégium őszi egészségnevelési hete az egymásra figyelés és a pozitív gondolkodás jegyében telt el. A hét fő témája a dohányzás és a dohányzás elleni küzdelem volt.

A Magyar Rákellenes Liga „Füstmentes fal” címmel hirdetett pályázatot középiskolások részére, amelyen kollégiumunk is részt vett, motiválva általa diákjaink pozitív megnyilvánulását a dohányzás elleni küzdelemben.

November 30-án - a rendezvény keretén belül -, az iskola védőnöje, valamint kollégiumunk egészségügyi

szakképzésen részt vevő tanulói állapotfelmérő szűréseket, méréseket végeztek a kollégium diákjai részére. A délután az „Élj füstmentesen” című vetélkedővel zárult.

December 1-jén Skultétiné Barna Anita A virágnak megtiltani nem lehet című szexuális felvilágosító előadásán vett részt a kollégium legfiatalabb korosztálya.

Részt vettünk a Sorsfonó Önismereti Egyesület Reklám-Érték című alkotópályázatán, ahol diákjaink egy reklámhordozó táskán megjelenítve megmutathatták a bennük rejlő értékeket, kifejezve, hogy „a reklám önmagában is fontos szemléletformáló eszköz, érték lehet.”

A pályázatra készült alkotásokat a Csaba Centerben zsűrizték és kiállították. Kollégiumunk tanulója, Szöllősi Tünde első helyezést ért el.

Ananéné Mária
nevelőtanár

Tortúra 32

2010.12.18-án a Bükk-hegységben rendezte meg az Északmagyarországi Outdoor Club (EMOC) a téli napforduló alkalmából a Tortúra 65 teljesítménytúrát Miskolctapolca - Eger közötti útvonalon.

Kollégiumunk természetjáró szakköre második alkalommal vett részt a rendezvényen. Ebben az évben az AJKP-ban és az AJKSZP-ben résztvevő tanulók 12 fővel neveztek be a túra Miskolctapolca - Bánkút közötti szakaszára. Tanulóinknak a 32 km-es táv mellett a közel 1000 méteres szintemelkedéssel és a havas jeges terep viszonyok mellett a zord időjárással is meg kellett küzdeniük. A szemet, lelket gyönyörködtető csodálatosan szép téli tájban mindvégig jó hangulatban róttuk a kilométereket. Pihenésre és melegedésre csupán Bükkszentkeresztben a 12. km-nél volt lehetőség, ahol a rendezők forró teával kedveskedtek nekünk. A szinte folyamatosan szállingózó hóesésben és a -10 fok körüli hidegben tanulóink kiválóan teljesítettek, hiszen a 9 órás szintidőn jóval belül 7 óra alatt teljesítették a túrát. A célban Bánkúton minden résztvevő

oklevelet, valamint forró teát és hagymás zsíros kenyeret kapott, ami igen jól esett a megfáradt vándoroknak.

Gratulálok a túrán résztvevő tanulóinknak, akik megajándékozták magukat egy kemény túra kihívásával Karácsony előtt.

Tatár Antal
túravezető

Forrás: Széchenyi I. Mez. SzKI Kollégiuma

*Minden Kedves Olvasónknak sikerekben
gazdag, eredményes, boldog új évet kívánunk!*

Szerkesztőség

„Van zsákodban minden jó...”

Késve, de megérkezett hozzánk is a Mikulás bácsi: december 7-én a késő délutáni órákban toppant be a kalocsai Dózsa György Gazdasági, Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola Hunyadi János Kollégiumába.

Minden tanteremben megajándékozta a „Jó Gyerekeket“, akik énekelve várták. Nem egyedül jött, négy krampusz vigyázott rá. Összegyűjtöttük a legszebb téli dalainkat, és előadtuk nekik, hogy a kedvükben járjunk. Úgy tűnt, minden tanulócsoporthoz elnyerték tetszésüket. A krampuszok nem dorgáltak meg senkit, sőt, barátságosan osztogatták az ajándékokat. A Mikulás-csomag és a narancs mellett finom vacsora adott

erőt nekünk az utána következő Gólya-avatáshoz. A nagy esemény helyszíne a díszterem volt.

Mi elsősök két csapatot alkottunk, és felváltva kellett ügyeskednünk a ránk váró feladatok megoldásában. A közönséget alkotó felsőbb évesek szurkoltak nekünk a talicskázáshoz, pókjáráshoz, és egyéb mókásan sportos feladatokhoz. Bemelegítőként labdavezetésben kellett vetélkednünk, miközben az „ördögök” nehezítették utunkat. A zsákban ugrálás

is vicces volt, amikor összeakadtak lábaink és estünk jobbra-balra. Sokat nevetünk, amikor a „Boci, boci tarkát” kellett előadnunk gregorián, mulatós, rock és opera stílusban. Élveztük azt is, amikor egy pingponglabdát egymás homlokához szorítva kellett táncolnunk.

A versenyszámok teljesítésével elértük a Gólya-eskühöz, melyet a színpadon felsorakozva, **Boldizsár Béla** közreműködésével mondtunk el. Egész esti szereplésünk jutalmául a Mikulás bácsitól megkaptuk a kollégiumi polgárrá avatásunkat igazoló, személyre szóló okiratot. Sokaknál a szobai faliújságon díszleg ez a kedves emléklap.

A próbatételekben jól kifáradva, de vidám hangulatban zártuk a napot. Köszönjük a szép estét a Diákönkormányzatnak és **Greminger Péterné DÖK** segítő tanárnak.

Benyeda Barbara és Debnár Krisztina

Karácsonyest a kollégiumban

A mikor advent első vasárnapján meggyújtjuk a gyertyát, lélekben már készülünk karácsonyra. Karácsony a legszebb ünnepünk: a szeretet és a békesség ünnepe. Ebben a rohanó, nyugtalan világban ilyenkor megszűnik a törtető versengés, zaklatottság, az emberektől távolodik a gonoszság. Kollégiumunkban december 16-án tartottuk meg a karácsonyi ünnepséget. Szokták mondani, hogy a kollégiumi közösség egy nagy család. Ezen az estén valóban így éreztem-éreztek magunkat a megindítóan szép, könnyeket csalogató előadáson.

A műsor elején **Vikker József igazgató úr** meggyújtotta az adventi koszorú gyertyáit.

A szereplők már hetek óta készültek erre az estére: „A kis gyufaárus lány” történetét adták elő, amit versekkel, zenével, tánccal foglaltak keretbe.

Kollégista társaimat ismerve, mindenkinek van hova hazamennie, ahol meleg otthon, meleg ételek és becsomagolt ajándékok várják. Azonban nem szabad megfeledkezni azokról az emberekről, akik szegénységben, hajléktalanul élnek, akiknek a természeti katasztrófa vitte el egész életük munkáját, és lettek nincstelenekké.

Az est témája mindegyikünkben felébresztette a tenni akarást, a segítségnyújtást az elesetteken, a nélkülözéseknek kitétt embereken. A szép versek, dallamok,

zenék a melegséget, a tisztaságot, türelmet árasztották felénk, s azt, hogy „... amíg élünk, csendes-szerényen éljen az emberszeretet!”

Az árva, kegyetlen sorsú *kislány* szerepét **Hodován Kinga**, a durva, részeges *apát* **Kisjuhász Károly** rendkívüli átéléssel játszotta. A gazdag, affektáló *hölg*y **Hegedűs Erika**, a kényeskedő *kislánya* **Kovács Evelin**. **Magdó Zoltán** a „*suhanc*”, tökéletesen mutatta be a társadalmi visszasság. A „*polgárok*”: **Urbán László**, **Tóth Lőrinc Attila**, **Baglyos Tamás**, jó hangulatot teremtettek a színpadon, megnevettek bennünket. A *táncospár* **Orcsik Kitti**, **Boldizsár Béla**. Az *ének* és a *vers* betéteket

Vikker József igazgató úr
karácsonyi ajándéka

Máthé Cintia, **Tóth Vivien** és **Hammer Erika** adta elő. A narrátor feladatát **Szakmány Boglárka** látta el. *Mária* szerepében **Hodován Zsuzsannát**, *József*ében **Németh Gábort** láthattuk. *Kórustagok*: **Pálfı Gréta**, **Mester Viktória**, **Jeszeni Ágnes**, **Benyeda Barbara**. A változatos, aláfestő zenéket *stúdió*-sunk, **Balogh Dezső** biztosította.

A *színpadi látkép* **Cseh-Szakál Tímea** és **Dedák János** keze nyomán született meg. *Rendezte* **Greminger Péterné** nevelőtanár. A szépen feldíszített karácsonyfa alatt, a műsor végén közösen kibontottuk az ajándékokat, amelyek a teakonyha edénykészletét gazdagították. **Gulyás Béla** kollégiumvezető az ünnepség végén megköszönte a szereplőknek „a felkészítő tanárnak a színvonalas, meghatározó műsort és megemlítette azokat a jelképes „ajándékokat” is, amelyek az év során a kollégisták lakhatási feltételeit jelentősen javították. A kollégiumi közösség nevében köszönjük szépen társaink felkészülését és az ajándékokat.

„*Őrizzük meg a karácsonyunk fényét, s őrizzük a szeretetben való hitünk reményét.*

*Hisz ma este mink is gyermekek vagyunk,
s gyermeket vágyainknak ma határt nem szabhatunk.*”

Judák Beáta és Tokai Attila
kollégisták